

РЕШЕНИЕ

№ 158

гр. София, 11.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 10.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **3487** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/.

Образувано е по жалба на ДП Национална компания „Железопътна инфраструктура“ срещу Решение за определяне на финансова корекция № ФК-5/27.03.2020 г. по одобрен проект № BG16M1OP001-1.001-0003 „Рехабилитация на железопътна линия П.-Б., фаза 2“, Административен договор № ДОПТТИ-12/20.11.2017 г., сключен Договор № 6611/07.11.2019 г. с изпълнител ДЗЗД „Евро ЖП инфраструктура“ на стойност 217 982 167,08 лв. без ДДС, издадено от директора на дирекция „Координация на програми и проекти“ и ЕО на ОП „Транспорт и транспортна инфраструктура“ 2014-2020, с което на дружеството на основание чл. 73, ал. 1, във връзка с чл. 72, ал. 2 от ЗУСЕСИФ за констатирано нарушение по т. 11 от приложението към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ /наричана по-долу Наредбата/, е наложена финансова корекция в размер на 100 % от стойността на всички извършени разходи, финансирани от БФП, свързани с изпълнение на доставка на резервни части, включени в ЦР № 11 (от ПЦР № 1 до ПЦР № 6), по договор № 6611/07.11.2019 г., с изпълнител ДЗЗД „Евро ЖП инфраструктура“ в размер на 1 189 871,38 лв.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Твърди се, че същото е немотивирано, издадено в противоречие в материалния и процесуалния закон, както и при несъответствие с целта на закона. Изтъква се, че Център за работа 11 /ЦР11/ се отнася за целия обект, и към всички части в обхвата на строителството, че в обхвата на строителството са включени и ремонти, свързани с изпълнението на задълженията по договора. Твърди се, че доставките по ЦР 11 не са извън необходимите за строителството такива и са част от него, поради което нямат самостоятелен характер. Оспорва се изводът, че изискването за осигуряване на резервни части ограничава достъпа на кандидатите или участниците. Изтъква се, че резервните части са необходими по време на изпълнението на строителството, в етапа на провеждане на тестове на железопътната система, без които не може да приключат дейностите по договора. По отношение системите за сигнализация се сочи, че доставчикът на системата е и доставчик на резервни части за същата. При изискване по време на строителството да се осигури непрекъснато движение на влаковете в съответния участък, изпълнителят трябва да разполага с минимален резервен ресурс от материали за незабавно отстраняване на повреди или аварии, който да е съвместим с изградените нови системи на железопътната инфраструктура. Сочат се липса на мотиви относно приложения диференциален метод за определяне на ФК и липса на данни за извършено нарушение по т. 11б. "б" от приложение № 1 от Наредбата. Моли се оспореното решение да бъде отменено. Претендират се разноски в производството.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. Н., който поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски в размер на 1 700 лв. заплатена държавна такса.

Ответникът – директорът на дирекция „Координация на програми и проекти“ и ръководител на управляващия орган на ОП „Транспорт и транспортна инфраструктура“ 2014-2020 – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрист Г., който оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Сключен е Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна Програма „Транспорт и транспортна инфраструктура“ 2014-2020 /ОПТТИ/, процедура № BG16MOP001-1.001, проектно предложение № BG16MOP001-1.001-0003 „Рехабилитация на железопътната линия П.-Б., фаза 2“ между Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, управляващ орган, и ДП Н., бенефициент. В изпълнение на този договор е открита процедура по възлагане на обществена поръчка за строителство с предмет: „Модернизация на железопътен участък Оризово-М.“, като след провеждането ѝ е сключен договор за възлагане на обществена поръчка № 6611/07.11.2019 г. между ДП Н., в качеството на възложител и ДЗЗД „Евро ЖП инфраструктура“ на стойност 217 982 167, 08 лв. без ДДС, в качеството на изпълнител по проект №BG16M1OP001-1.001-0003 „Рехабилитация на железопътната линия П.-Б., Фаза 2“.

УО е започнал процедура за администриране на нередност по своя инициатива, на основание чл. 69, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, във връзка с извършена проверка на открита процедура по ЗОП за строителство с предмет „Модернизация на железопътен участък Оризово-М.“, сключен Договор № 6611/07.11.2019 г. с възложител ДП Н. и

изпълнител ДЗЗД „Евро ЖП инфраструктура“ на стойност 217 982 167,08 лв. без ДДС, по проект № BG16M1OP001-1.001-0003 „Рехабилитация на железопътна линия П.-Б., фаза 2“.

Предметът на обществената поръчка е „Модернизация на железопътен участък Оризово-М.“ по проект „Рехабилитация на железопътната линия П.-Б., фаза 2“ и основните дейности, обособени в отделни етапи са:

Етап I: Проектиране и подготовка на документи за издаване на разрешение на строеж;

Етап II: Строителство;

Етап III: Получаване на разрешение за ползване на обекта и подготовка на доказателства за получаване на сертификат за оперативна съвместимост.

При преглед на документацията за участие в обществената поръчка е установено, че в техническата спецификация, раздел I, т. 4, възложителят е определил, че дейностите в обхвата на договора, трябва да бъдат разпределени в центрове за работа /ЦР/ и под номер 11 е записан ЦР „Резервни части, предпазни средства и съоръжения, първоначално обзавеждане и обучение“ и е поставил условие на изпълнителите, да осигурят резервни части, по списък, приложен към Образец № 7 „Ценово предложение“.

От административния орган е направен извод, че доставката на резервни части не е необходима за изпълнението на СМР, включени в предмета на поръчката, а е свързана с поддръжка по време на експлоатацията на обекта, не представлява част от обхвата на определението за строителство, поради което е налице нарушение на чл. 21, ал. 17 от ЗОП вр. чл. 3 ал.1 от ЗОП. Прието, че установеното нарушение представлява нередност по смисъла на Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, а именно по т. 11 „използване на условия за изпълнение на поръчката, които ограничават достъпа на участници в процедурата“, б „б“ приложени са дискриминационни критерии/условия/спецификации, но е налице минимално ниво на конкуренция, тъй като са получени две или повече оферти, които са допуснати и отговарят на критериите за подбор. Изведен е извод, че в договора с предмет СМР се изисква доставка на резервни части, които не са необходими за изпълнението на строителството, а тази доставка би следвало да е насочена към различни икономически оператори, от тези, които осъществяват СМР. Приложен е диференциалния метод за определяне размера на финансовата корекция, тъй като е възможно точно да бъде определено финансовото отражение, което представлява пълната стойност на всички извършени разходи, свързани с изпълнение на доставката на резервните части, включени в ЦР№11.

Б. е уведомен за констатираното нарушение с Писмо изх. № 10-22-811/05.02.2020 г. на ръководителя на УО, като му е дадена възможност да представи писмени възражения по основанията и размера на финансовата корекция, както и да представи доказателства.

От бенефициента е постъпило Възражение по основателността и размера на финансовата корекция с Писмо вх. № 10-22-811/21.02.2020 г., в което финансовата корекция е оспорена по основание и размер. Възраженията, направени от бенефициента са приети от УО за неоснователни.

С Решение ФК-5 от 27.03.2020г., издадено на основание чл. 70 ал.1т.9, чл. 73 ал.1 и чл. 72 ал.1 от ЗУСЕСИФ е определена финансова корекция в размер на 100% от стойността на всички извършени разходи, финансирани от БФП, свързани с изпълнение на доставка на резервни части, включени в ЦР№11 по договор № 6611 от

07.11.2019г. с изпълнител ДЗЗД „Евро ЖП Инфраструктура“ на стойност 217 982 167,08 лв. без ДДС.

Органът се е аргументирал, че резервните части не са задължителни елементи по време на самия строителен процес и без тях строителството би могло да се осъществи. Отделно от това в договора е предвидена възможност при 72-часовите проби, както и в периода на гаранционно обслужване при дифектирани елементи същите е да бъдат подменени за сметка на изпълнителя. В тази връзка няма основание резервните части да се заплащат от Възложителя по ОП. Сочи се, че изградените системи ще са нови и в период на гаранционно обслужване, поради което не се възприема становището, че с това се цели осигуряване на непрекъснатост на железопътния трафик в случаите на аварии и повреди. Изрично посочва, че финансовата корекция обхваща само разходите, свързани с изпълнение на доставката на резервни части, не и тези по обучение на персонала, както и че само изпълнителят може да посочи какви резервни части, с какви характеристики и количества трябва да бъдат доставени, т.е. това не може да се изисква още на етапа на подготовка на документацията за участие в процедурата, каквото изискване е заложил Възложителя. При положение, че в договора разходите по извършване на 72-часовите проби са изцяло за сметка на Изпълнителя, аргументът за незабавно реагиране при повреди в рамките на тези проби е напълно излишно и необосновано. Същите аргументи са валидни и по отношение на изграждане и реконструкция на контактна мрежа. Съгласно чл. 5.4 ал.15 т.3 от договора възложителят не дължи каквото и да е плащане при никакви условия във връзка с разходи извън цената по договора, поради което доводът, че резервните части са необходими за 72 часовите проби е ирелевантен.

В заключение се изтъква, че при ОП, с предмет доставка на резервни части, изискванията към потенциалните участници биха били различни спрямо тези в настоящата поръчка, както и обема и количествата на доставка. Поради различния предмет на ОП, то и евентуалните участниците биха били различни т.е. кръгът на заинтересованите икономически субекти би бил различен. От това следва, че с поставянето на това условие в процесната ОП е ограничен достъпа на участниците в процедурата, с което е нарушен чл. 21 ал.17 вр. чл. 3 ал.1 от ЗОП, квалифицирано като нередност по т. 11 б.“б“ от Приложение №1 към чл.2 ал.1от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основание за извършване на финансови корекции и процентните показатели за определяне размера на финансови корекции по реда на ЗУСЕСИФ.

На основание чл. 72, ал. 1 и ал. 2 от ЗУСЕСИФ и чл. 3, ал. 2 от Наредбата, е приложен диференциален метод за определяне на размера на финансовата корекция, тъй като е възможно точно да бъде определено финансовото отражение от извършеното нарушение – пълната стойност на всички извършени разходи, финансирани със средства от ЕСИФ, свързани с изпълнение на доставката на резервни части, включени в ЦР № 11.

При определяне на ефекта от нарушението от УО са взети предвид следните факти:

- Прогнозата стойност на поръчката е над праговете по Директива 2004/18/ЕО и има трансграничен интерес. В Официалния вестник на ЕС са публикувани предварително обявление за поръчката и обявление за поръчката;
- За участие в процедурата са подадени 5 броя оферти, като по време на процедурата са отстранени от участие три от тях, но не на основание непредставяне на резервни части, съгласно списъка;

- Изискването за доставка на резервни части е направено в техническата спецификация и проекта за ценово предложение – ЦР № 11, придружен със списък на резервните части /т.3 на разбивката на цената/;

- Стойността на резервните части е малка стойност от стойността на цялата поръчка.

При така установената фактическа обстановка, съдът правил следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от страна, имаща правен интерес оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган. Съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ, ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. Видно от представената по делото Заповед № РД-08-415/04.10.2018 г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Г. В. – директор на дирекция „Координация на програми и проекти“ е оправомощена да изпълнява функциите на ръководител на УО на ОП „Транспорт и транспортна инфраструктура“ 2014-2020. Съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган.

Оспореният акт отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правни основания, послужили за издаването му. Неосновано е направеното в жалбата възражение в тази насока.

При издаването на оспореното решение не са допуснати съществени процесуални нарушения.

С оспореното решение е определена финансова корекция в размер на 1 189 871,38 лв., представляваща 100 % от стойността на всички разходи, финансирани с безвъзмездна финансова помощ, свързани с изпълнението на доставка на резервни части по сключения Договор за възлагане на обществена поръчка между ДП Н., в качеството му на възложител, и ДЗЗД „Евро ЖП инфраструктура“, в качеството му на изпълнител.

Като основание за налагането на финансовата корекция в оспореното решение на УО на ОПТТИ е посочено нарушение на чл. 3, ал. 1 и чл. 21, ал. 17 от ЗОП, представляващо нередност по смисъла на т. 11 ,б. „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата.

Според чл. 3, ал. 1 от ЗОП, обект на обществени поръчки по т. 1 е строителството, включително: а) изпълнение или проектиране и изпълнение на строителство, свързано с една от дейностите по приложение № 1; б) изпълнение или проектиране и изпълнение на строеж. Съгласно чл. 21, ал. 17 от ЗОП, при определяне стойността на договор за строителство не се допуска включването на доставки или услуги, които не са необходими за неговото изпълнение.

Видно от приложената по делото Техническа спецификация, в раздел I, т. 4 от същата, възложителят е определил, че дейностите по договора за възлагане следва да бъдат разпределени в центрове за работа. Под номер 11 е посочен ЦР „Резервни части, предпазни средства и съоръжения, първоначално обзавеждане и обучение“. В т. 3 от

разбивката на цената възложителят е представил списък на резервните части, които следва да бъдат доставени от изпълнителя. Включването на доставката на резервни части, като част от СМР по договора е в противоречие с нормата на чл. 3, ал. 1 от ЗОП, съдържаща легална дефиниция на строителството и строителните дейности, възложени по реда на ЗОП.

От цитираната по-горе норма на чл. 3, ал. 1 от ЗОП, следва изводът, че доставката на резервни части не е част от строителството и строителните дейности. Тя не е необходима за изпълнението на СМР, предмет на обществената поръчка. Съобразно предназначението си, резервните части са необходими за поддръжка на вече изградени обекти и съоръжения, но не и за изграждането на нови такива.

Заложеното изискване за доставка на резервни части за изградените съоръжения на обекта, предмет на договора за възлагане, обективизирано в изготвения от възложителя списък по т. 3 от разбивката на цената, представлява нарушение на чл. 21, ал. 17 от ЗОП, тъй като с него в стойността на договора за строителство са включени доставки, които не са необходими за неговото изпълнение.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че доставката на резервни части е нужна за осигуряване на възможност за тестване на изградените системи и съоръжения. Тестването се извършва след приключване на СМР по изграждането на предвидените системи и съоръжения, поради което не представлява част от строителството и строителните дейности по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗОП и резервните части, необходими за провеждането му не следва да бъдат включени в разходите по договора за възлагане.

Съдът, приема, че правилно е посочено в оспореното решение на УО на ОПТТИ, че заложеното от възложителя изискване за доставка на резервни части от изпълнителя по обществената поръчка, представлява нарушение на чл. 3, ал. 1 и чл. 21, ал. 17 от ЗОП. Правилна е и квалификацията му като нередност по т. 11, б. „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата Според т. 11 от Наредбата за нередност се счита използване на условия за изпълнение на поръчката, които ограничават достъп на участници в процедурата. Според т. 11, б. „б“ нередност е налице в случаите, при които са приложени дискриминационни критерии/условия/спецификации, но е налице минимално ниво на конкуренция, т. е. получени са две или повече оферти, които са допуснати и отговарят на критериите за подбор.

Дефиницията за нередност, дадена в чл. 2, т. 36 от Регламент № 1303/2013 и в чл. 2, § 7 от Регламент № 1083/2006, съдържа следните елементи: а) действие или бездействие на икономически оператор, б) което води до нарушение на правото на Европейския съюз или на националното право, свързано с

неговото прилагане, и в) има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Съюза, като се отчете неоправдан разход в общия бюджет.

По делото не е спорно, че ДП Н. е икономически оператор. Налице е нарушение на националното законодателство, което има за последица нанасяне на вреда на бюджета на ЕС, тъй като е довело до разходи, които са точно определени и не са обосновани с обезпечаване на изпълнението на дейностите по сключения договор за възлагане, поради което са неоправдани разходи по смисъла на цитираните по-горе норми от правото на ЕС.

По силата на чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ финансова подкрепа със средства от ЕСИФ може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция при установена нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че в оспореното решение липсват мотиви, че допуснатото нарушение води до ограничаване на достъпа на участници в обществената поръчка. В хода на административното производство е установено, че допуснатото нарушение, представляващо нередност по смисъла на т. 11, б „б“ от Наредбата, ограничаваша кръга на участниците в обществената поръчка, което е в нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава IV от ЗУСЕСИФ. В процесния акт са изложени аргументи, а именно: в договор с предмет СМР е включена доставка на резервни части, които не са необходими за неговото изпълнение, като тази доставка по същността си е насочена към различни икономически оператори от тези, заинтересовани в осъществяването на СМР. При така заложените изисквания в процедурата по възлагане на обществената поръчка могат да участват строителни дружества, но е въведено ограничение, че

същите следва да осигурят доставки на резервни части при изпълнението на сключения договор за възлагане.

Съдът намира, че въвеждането на необосновано от предмета на поръчката допълнително изискване е винаги ограничаващо участието на по-широк кръг заинтересовани лица, поради това, че поставя допълнително условие, което тези лица следва да могат да изпълнят, да предвидят и зложат в проектните си предложения, а при липсата му, на посочените изисквания биха могли да отговарят и участват и други заинтересовани лица. В този смисъл правилни са изводите на органа за наличие на ограничаващо условие, което възпрепятства участието на по-широк кръг лица.

Съдът приема, че са налице предпоставките по чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ и наложената финансова корекция е законосъобразна.

За да се наложи финансовата корекция органът следва да докаже и че нарушението има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Съюза, като се отчете неоправдан разход в общия бюджет. Националното законодателство и законодателството на Съюза, и в частност Регламент № 1303/2013 г., не поставят като изискване наличието на реална вреда. Нередност може да съществува и тогава, когато е налице възможност за нанасянето на вреда на общия бюджет, като няма изискване да се докаже наличието на точно финансово изражение.

Относно определения размер, следва да бъдат съобразени разпоредбите на чл. 72, ал. 1 и ал. 2 от ЗУСЕСИФ, във връзка с чл. 3 и чл. 4 от Наредбата. Според чл. 72, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, при определяне размера на финансовите корекции се отчитат естеството и сериозността на допуснатото нарушение на приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство и финансовото му отражение върху средствата от ЕСИФ. Съгласно, ал. 2 на същата разпоредба, размерът на финансовата корекция трябва да е равен на реално установените финансови последици на нарушението върху изразходваните

средства - допустими разходи. Според чл. 3, ал. 2 от Наредбата, определянето на размера на финансовите корекции се извършва чрез прилагането на диференциален метод, а когато това е невъзможно - чрез пропорционален метод. Според чл. 4 от Наредбата, когато се определя финансова корекция чрез прилагане на диференциалния метод, нейният размер трябва да е равен на реално установените финансови последици на нередността върху изразходваните средства - допустими разходи.

В случая, при определянето на финансовата корекция правилно е приложен диференциалният метод, тъй като нейното финансово отражение върху изразходваните средства от ЕСИФ е точно определено и е в размер на 1 189 871,38 лв., представляващи разходи за доставки на резервни части по сключения договор за възлагане. Неоснователно е и направеното в жалбата възражение, че размерът на финансовата корекция следва да бъде 5 % от стойността на разходите, а не 100 %.

Законодателят дава превес на диференциалния метод при изчисляване на мярката пред пропорционалния такъв, тъй като се цели да се възстановят реално нанесените в бюджета на ЕС вреди. Финансовата корекция няма санкционен характер и това становище е многократно застъпвано в съдебната практика на Върховния административен съд. Пропорционалният метод за определяне на административната мярка е изключение и се прилага, когато е обективно невъзможно да бъде приложен диференциалният метод. Предпоставките за това са ясно посочени в чл. 72, ал. 3 ЗУСЕСИФ, респ. чл. 5, ал. 1 Наредбата - когато поради естеството на нарушението е невъзможно да се даде реално количествено изражение на финансовите последици. В този случай за определянето на финансовата корекция се прилага процентен показател спрямо засегнатите от нарушението разходи. Несъмнено изборът на подход за изчисляване на финансовата корекция не е предоставен на преценката на органа./виж Решение № 7492/2020 на ВАС, адм.д.2685/20, Седмо отделение/

Тъй като стойността на тези средства може да се установи, правилен е изводът на органа, че при определянето на финансовата корекция следва да се приложи диференцираният метод, изискващ размерът ѝ да е равен на реално установените финансови последици на нередността върху изразходваните средства - допустими разходи.

Съгласно чл. 4 от Наредбата, при прилагане на диференциалния метод, размерът на финансовата корекция следва да бъде равен на реално установените финансови последици на нередността върху изразходваните средства, която е в размер на 1 189 871,38 лв. Необосновано е твърдението в жалбата, че не е посочено кои части на ЦР № 11 са включени при определяне на финансовата корекция. Видно от съдържанието на процесното решение, в същото е описано, че финансовата корекция е в размер на 100 % от стойността на всички извършени разходи, финансирани със средства от ЕСИФ, свързани единствено с изпълнение на доставката на резервни части, включени в ЦР № 11. При изчисляване на размера на стойността на предвидените разходи за резервни части е видно, че в размера на определената финансова корекция са включени единствено тези суми, без предвидените за обучение, предпазни средства и съоръжения, първоначално обзавеждане, поради което възражението на жалбоподателя в тази посока е неоснователно.

Процесният акт отговаря и на целта на закона - да бъде възстановена ситуацията, при която всички разходи, сертифицирани пред Европейската комисия, са в съответствие с приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство.

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер, определен на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната

помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ДП Национална компания „Железопътна инфраструктура“ срещу Решение за определяне на финансова корекция № ФК-5/27.03.2020 г. по одобрен проект № BG16M1OP001-1.001-0003 „Рехабилитация на железопътна линия П.-Б., фаза 2“, Административен договор № ДОПТТИ-12/20.11.2017 г., сключен Договор № 6611/07.11.2019 г. с изпълнител ДЗЗД „Евро ЖП инфраструктура“ на стойност 217 982 167,08 лв. без ДДС, издадено от директора на дирекция „Координация на програми и проекти“ и ЕО на ОП „Транспорт и транспортна инфраструктура“ 2014-2020, с което на дружеството на основание чл. 73, ал. 1, във връзка с чл. 72, ал. 2 от ЗУСЕСИФ за констатирано нарушение по т. 11 от приложението към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ /наричана по-долу Наредбата/, е наложена финансова корекция в размер на 100 % от стойността на всички извършени разходи, финансирани от БФП, свързани с изпълнение на доставка на резервни части, включени в ЦР № 11 (от ПЦР № 1 до ПЦР № 6), по договор № 6611/07.11.2019 г., с изпълнител ДЗЗД „Евро ЖП инфраструктура“ в размер на 1 189 871,38 лв.

ОСЪЖДА ДП Национална компания „Железопътна инфраструктура“ с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от К. Х. П. – генерален директор, да заплати на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред
Върховния административен съд в 14-дневен срок от
съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: